

Stanovisko Výboru regiónov na tému „Budúci spoločný európsky azylový systém II“

(2010/C 79/11)

VÝBOR REGIÓNOV

- v tomto stanovisku predovšetkým zdôrazňuje, že miestne a regionálne orgány budú naďalej ako prvé uplatňovať európske právne predpisy týkajúce sa základných prvkov spoločného európskeho azylového systému (CEAS), je však znepokojený tým, že dokumenty, ktorých sa toto stanovisko týka, sa nedostatočne zmieňujú o miestnom a regionálnom rozmere. Začlenenie miestneho a regionálneho rozmeru je nevyhnutné jednak z hľadiska účinnej implementácie systému CEAS II, ako aj z hľadiska dodržiavania zásady subsidiarity;
- okrem toho sa nazdáva, že úspešná harmonizácia je prostriedkom na odstránenie neprimeraného zaťaženia niektorých miestnych a regionálnych orgánov, ktoré vyplýva z ich geografickej polohy alebo hraníc v spojení s rozdielmi medzi jednotlivými vnútroštátnymi prístupmi. Preto odporúča, aby v prípadoch, kde prístup k bývaniu, sociálnemu zabezpečeniu, zdravotnej starostlivosti, vzdelávaniu a na pracovný trh spravujú miestne alebo regionálne orgány, členské štáty uznali potrebu solidarity a rozdelenia zaťaženia na nižšej vnútroštátnej úrovni;
- nazdáva sa však, že v záujme zabezpečenia úspechu politiky európskej harmonizácie by miestne a regionálne orgány mohli požadovať buď dodatočnú priamu európsku podporu, alebo záruky, že tieto orgány budú môcť primerane čerpať z prostriedkov vyčlenených pre členské štáty. Ďalej zdôrazňuje, že je potrebné na miestnej a regionálnej úrovni lepšie informovať o rozdieloch medzi nútenou migráciou a dobrovoľnou migráciou, ako aj o rozdieloch medzi osobami, ktoré medzinárodnú ochranu získali a tými, ktorí ju hľadajú, aby boli jednotlivým komunitám sprostredkované podložené informácie a pozitívny obraz o osobách pod medzinárodnou ochranou.

Spravodajkyňa: pani Doreen Huddart (UK/ALDE), členka mestskej rady v Newcastle-upon-Tyne

Referenčné dokumenty

Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov – Plán politiky v oblasti azylu: Integrovaný prístup k ochrane v rámci celej EÚ

KOM(2008) 360 v konečnom znení

Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl

KOM(2008) 815 v konečnom znení

Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov

KOM(2008) 820 v konečnom znení

Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa zriaďuje Európsky podporný úrad pre azyl

KOM(2009) 66 v konečnom znení

I. POLITICKÉ ODPORÚČANIA

VÝBOR REGIÓNOV,

1. predovšetkým zdôrazňuje, že regionálne a miestne orgány budú naďalej ako prvé uplatňovať európske právne predpisy týkajúce sa základných prvkov spoločného európskeho azylového systému (CEAS) a opakuje odporúčania uvedené vo svojom prvom stanovisku o spoločnom európskom azylovom systéme, ktoré bolo prijaté na 74. plenárnom zasadnutí (CdR 177/2007 fin);

2. vo svojom druhom stanovisku o systéme CEAS stanovuje ďalšie konkrétne otázky v súvislosti s plánom politiky vo všeobecnosti a potom najmä s dostupnými navrhovanými právnymi predpismi, pričom potvrdzuje pôvodné závery;

3. je znepokojený tým, že dokumenty, ktorých sa toto stanovisko týka, sa nedostatočne zmieňujú o miestnom a regionálnom rozmere. Začlenenie miestneho a regionálneho rozmery je nevyhnutné jednak z hľadiska účinnej implementácie systému CEAS II, ako aj z hľadiska dodržiavania zásady subsidiarity;

Plán politiky v oblasti azylu

4. víta s istými výhradami uznanie, že v tejto oblasti politiky musí harmonizáciu sprevádzať sprísnovanie noriem. Výbor

upozorňuje najmä na skutočnosť, že náklady, ktoré sú s tým spojené, by vo veľkej miere museli niesť miestne a regionálne orgány;

5. zdôrazňuje, že vzhľadom na to, že sa systém CEAS týka žiadateľov o azyl a utečencov, mal by sa opierať o zásady Dohovoru OSN o utečencoch z roku 1951 a nemalo by sa pripúšťať či implikovať žiadne znižovanie týchto noriem;

6. víta skutočnosť, že kľúčovým prvkom v pláne politiky a v súvisiacich právnych predpisoch je zjednotenie prístupov v oblasti azylu a foriem doplnkovej ochrany. To je dôležité, pretože sa takto uznávajú obmedzenia definície utečenca a skutočnosť, že mnohí ľudia, ktorí žiadajú o medzinárodnú ochranu, nemusia byť v pravom zmysle slova utečencami (napríklad osoby utekajúce pred prírodnými katastrofami). Uplatniteľné opatrenia a postupy prijímania, ako aj udelené postavenie, by mali zabezpečovať rovnaké zaobchádzanie s týmito osobami;

7. nazdáva sa, že úspešná harmonizácia je prostriedkom na odstránenie neprimeraného zaťaženia niektorých miestnych a regionálnych orgánov, ktoré vyplýva z ich geografickej polohy alebo hraníc v spojení s rozdielmi medzi jednotlivými vnútroštátnymi prístupmi. Ak sú podmienky a postupy prijímania alebo kritéria na predkladanie a posudzovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu v jednom členskom štáte prísnejšie (resp. sa tak javia) ako v druhom, môže to prispieť k sekundárnej migrácii v rámci EÚ, čo komplikuje implementáciu systému CEAS a môže nevhodne zaťažiť niektoré členské štáty a miestne a regionálne orgány;

8. zdôrazňuje, že hlavnými príčinami nútenej migrácie sú skôr okolnosti, ktoré prevládajú mimo EÚ, a nie podmienky v rámci EÚ;

9. odporúča, aby v prípadoch, kde prístup k bývaniu, sociálnemu zabezpečeniu, zdravotnej starostlivosti, vzdelávaniu a na pracovný trh spravujú miestne alebo regionálne orgány, členské štáty uznali potrebu solidarity a rozdelenia zaťaženia na nižšej vnútroštátnej úrovni;

10. nazdáva sa, že v záujme zabezpečenia úspechu politiky európskej harmonizácie by miestne a regionálne orgány mohli požadovať buď dodatočnú priamu európsku podporu, alebo záruky, že tieto orgány budú môcť primerane čerpať z prostriedkov vyčlenených pre členské štáty;

11. uznáva, že nepomerné prekážky vyplývajúce z geografickej polohy na hraniciach EÚ a z demografických charakteristík môžu obmedzovať účinnosť harmonizácie, a preto súhlasí s tým, že ďalšiu harmonizáciu vnútroštátnych noriem prostredníctvom systému CEAS musí sprevádzať posilnená praktická spolupráca, aby sa zodpovednosť za žiadateľov o azyl spravodlivo rozdelila medzi členské štáty a regióny;

12. je znepokojený tým, že plán politiky sa nezaobera fungovaním Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach EÚ (FRONTEX), ani čo sa týka harmonizácie, ani praktickej spolupráce. Pravidlá upravujúce pôsobenie agentúry FRONTEX by mali odrážať zvýšenú pozornosť, ktorú systém CEAS venuje ľudským právam vo všeobecnosti, a osobitne ľudským právam zraniteľných osôb;

13. zdôrazňuje, že je potrebné na miestnej a regionálnej úrovni lepšie informovať o rozdieloch medzi nútenou migráciou a dobrovoľnou migráciou, ako aj o rozdieloch medzi osobami, ktoré medzinárodnú ochranu získali a tými, ktorí ju hľadajú, aby boli jednotlivým komunitám sprostredkované podložené informácie a pozitívny obraz o osobách pod medzinárodnou ochranou;

Smernica o podmienkach prijímania žiadateľov o azyl

14. víta, že v tejto smernici sa kombinujú opatrenia týkajúce sa noriem pre prijímanie tak žiadateľov o azyl, ako aj žiadateľov o doplnkovú ochranu;

15. poukazuje na to, že pri harmonizácii noriem pre prijímanie sa žiadateľom o azyl v žiadnom prípade nesmie poskytovať sociálna pomoc na bývanie, sociálne zabezpečenie, zdravie, vzdelávanie a prístup na pracovný trh na vyššej úrovni, ako sa poskytuje obyvateľom prijímajúcej krajiny;

16. nazdáva sa, že navrhované záruky dodržiavania ľudských práv (vrátane osobitných opatrení pre zraniteľné skupiny osôb) by sa mali uplatňovať na všetky formy spracovávania vrátane akýchkoľvek foriem spracovávania mimo územia daného štátu, ako sa uvádza v odseku 5.2.3 plánu politiky. Ďalšie kroky v tomto smere budú vyžadovať starostlivé skúmanie, najmä s ohľadom na ich zákonnosť, účinnosť a vhodnosť;

Zadržanie: články 8 – 11

17. obzvlášť víta znenie článku 8 ods. 1, v ktorom sa uznáva, že osoby nesmú byť zadržované iba preto, že sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu, ako to požadoval výbor v bode 16 svojho prvého stanoviska o systéme CEAS. Výbor uznáva, že príslušné orgány môžu mať opodstatnené dôvody na zadržanie určitých žiadateľov, napríklad tých, u ktorých je vysoký predpoklad, že ujdú;

Prístup na trh práce po uplynutí 6 mesiacov: článok 15

18. súhlasí, že tieto návrhy by mohli byť užitočné pre žiadateľov o azyl, ako aj pre členské štáty, avšak uvedomuje si, že tento návrh je kontroverzný pre niektoré členské štáty – najmä tie, ktoré zápasia s narastajúcou nezamestnanosťou, alebo sú pod tlakom vzhľadom na ich geografickú polohu. Výbor víta skutočnosť, že aj článok 15 ods. 2 prepracovaného znenia smernice o podmienkach prijímania žiadateľov o azyl jasne stanovuje, že: „členské štáty rozhodnú o podmienkach, za akých žiadateľovi umožnia prístup na trh práce“;

19. pripomína svoj názor na integračnú politiku, ktorý uviedol v bodoch 34 – 38 svojho prvého stanoviska o systéme CEAS a upozorňuje na svoje stanovisko z 11. októbra 2007 na tému „Uplatňovanie globálneho prístupu k migrácii smerom k hraniciam Európskej únie“ (CdR 64/2007 fin), ďalej na závery z konferencie na Tenerife na tému „Úloha regiónov pri zvládaní migračných tokov“, ktorú výbor usporiadal v spolupráci s vládou Kanárskych ostrovov v októbri 2007, stanovisko z 15. júna 2006 na tému „Ochrana menšín a politiky boja proti diskriminácii v rozšírenej Európe“ (CdR 53/2006), ktoré sa zaoberalo integračnou politikou a na stanovisko z 12. februára 2009 na tému „Miestne a regionálne samosprávy v popredí integračnej politiky“ (CdR 212/2008), ako aj na závery zo seminára v Aténach na tému „Úloha miest a regiónov pri integrácii prisťahovalcov“, ktorý výbor usporiadal v októbri 2008 spolu s miestnym zväzom miest a obcí Atiky;

20. znovu potvrdzuje odporúčania, ktoré vyslovil v bode 4 svojho prvého stanoviska o systéme CEAS, že európske právne predpisy by mali vyžadovať, aby členské štáty vytvorili systém sieť regionálnych orgánov na informačne zabezpečenú integráciu utečencov;

Pravidlá o materiálnych prijímacích podmienkach a zdravotnej starostlivosti: články 17 – 20

21. pokladá za problematické stanoviť platnosť vnútroštátnych ustanovení v oblasti sociálneho zabezpečenia pre žiadateľov o azyl a vyzýva, aby sa radšej uvažovalo o zaručení základného zabezpečenia prostredníctvom minimálnych noriem platných v celej Európe;

22. uznáva, že ustanovenia o materiálnych prijímacích podmienkach sú osobitne dôležité pre miestne a regionálne orgány, ktoré zohrávajú významnú úlohu pri vykonávaní politik bývania, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti a vzdelávania. V oblastiach, v ktorých majú členské štáty právomoc rozhodnúť o implementácii týchto noriem, mali by zabezpečiť miestne a regionálne orgány o tom, že na vykonávanie dodatočných povinností získajú príslušnú finančnú podporu;

23. považuje za potrebné poskytnúť odbornú prípravu úradníkom miestnych a regionálnych orgánov, ktorí majú posudzovať, či žiadatelia majú dostatok prostriedkov na udržanie životnej úrovne primeranej ich zdravotnému stavu, ako to stanovujú tieto ustanovenia, aby sa zabezpečilo, že žiadatelia o medzinárodnú ochranu nebudú zbytočne zaťažovaní nákladmi na materiálne prijímacie podmienky a zdravotnú starostlivosť;

Ustanovenia týkajúce sa osôb s osobitnými potrebami: články 21 – 24

24. pripomína svoj úprimný záujem o zraniteľné osoby (body 29 – 33 svojho prvého stanoviska o systéme CEAS) a víta kroky, ktoré sa prijali s cieľom riešiť túto problematiku Výbor upriamuje pozornosť najmä na zdravotné potreby žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorí mohli utrpieť zranenia, duševnú traumu alebo môžu trpieť podvýživou. Keďže zdravotnícke služby sú často poskytované na miestnej a regionálnej úrovni, zaťaženie konkrétnych regiónov sa musí preskúmať, vymedziť a zmierniť;

Zaobchádzanie so žiadateľmi, ktorých žiadosť o medzinárodnú ochranu bola zamietnutá

25. Harmonizácia zaobchádzania so žiadateľmi o azyl, ktorých žiadosť bola zamietnutá, by mohla prispieť k obmedzeniu sekundárnej migrácie. Treba však prijať opatrenia, ktoré podporia príslušné osoby v rozhodnutí vycestovať dobrovoľne, pričom ale neovplyvnia poskytovanie potrebnej zdravotnej starostlivosti alebo materiálnych podmienok tejto skupine ľudí;

26. zdôrazňuje, že nútená chudoba a odmietnutie zdravotnej starostlivosti by sa nikdy nemali použiť ako prostriedok na realizáciu prisťahovaleckých a azylových politik týkajúcich sa vysťahovania osôb, ktorých žiadosť o medzinárodnú ochranu bola zamietnutá;

Maloleté osoby

27. víta skutočnosť, že smernica o podmienkach prijímania a ďalšie nástroje prepracovaného systému CEAS II už ponúkajú

jasnú definíciu maloletej osoby, ktorou je „štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti vo veku menej ako 18 rokov“. Rovnako je potrebné privítať, že každý z nástrojov ponúka maloletým osobám ďalšie záruky. Avšak hoci osoba považovaná za maloletú bude využívať výhody vyplývajúce z týchto noriem, nie je zabezpečená dostatočná ochrana žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorých vek je spochybnený členským štátom, ktorý žiadateľa prijíma a spracúva a posudzuje jeho žiadosť alebo uplatňuje kritériá dublinského dohovoru;

28. poznamenáva, že materiálne podmienky prijímania budú prvou časťou systému CEAS, s ktorou sa žiadatelia o medzinárodnú ochranu stretnú. Je preto veľmi dôležité, aby sa v prípade spochybnenia veku žiadateľa s ním zaobchádzalo ako s maloletou osobou, až kým sa nepreukáže opak (so zreteľom na práva a bezpečnosť ostatných žiadateľov o medzinárodnú ochranu), aby sa s nimi za každých okolností zaobchádzalo ľudsky a dôstojne a aby sa uplatňovali právne záruky v súvislosti so stanovením veku, predovšetkým ak sa pristúpi k lekárskej prehliadke. Ak sa vek žiadateľa v tejto fáze nestanoví správne, môže byť detskému žiadateľovi o medzinárodnú ochranu nespravodlivo odmietnutá zvýšená úroveň ochrany, ktorú sa pre maloleté osoby snaží zabezpečiť právna úprava CEAS II;

29. uznáva, že niektoré miestne a regionálne orgány sú pod mimoriadnym tlakom, aby zabezpečili starostlivosť o maloletých bez sprievodu alebo o vysoké počty maloletých, a odporúča, aby týmto orgánom boli poskytnuté zodpovedajúce zdroje;

Prepracované znenie Dublinského nariadenia

30. konštatuje, že toto nariadenie má osobitný význam pre regióny, keďže podľa dublinského systému, môžu byť žiadatelia o azyl presunutí do prvého členského štátu EÚ, do ktorého prišli, čo vytvára tlak na niektoré štáty a regióny nachádzajúce sa na hraniciach EÚ a na hlavné miesta vstupu;

31. podporuje cieľ, ktorým je zefektívnenie systému, ale len tam, kde sa zvýšenie účinnosti spája s dôslednosťou v uplatňovaní harmonizovaného prijímania a postupov a kritérií posudzovania žiadostí. To zaručuje, že členské štáty presúvajúce štátnych príslušníkov tretích krajín do iných členských štátov neporušia svoje vlastné záväzky vyplývajúce z medzinárodného práva v oblasti ľudských práv vrátane dodržiavania práva na rodinný život, najlepšieho záujmu dieťaťa a zásady nenavracania, vrátane nepriameho nenavracania, v súlade s článkom 19 Európskej charty základných práv, článkom 33 Dohovoru OSN o utečencoch z roku 1951 a s článkom 3 Dohovoru OSN proti mučeniu z roku 1984. Ustanovenia navrhovaného nariadenia by mali nadobudnúť účinnosť, až keď budú úplne implementované revidované smernice o podmienkach prijímania žiadateľov o azyl a o azylovom konaní, ako aj kvalifikačná smernica;

32. víta článok 6 o ochrane práv maloletých detí bez sprievodu, keďže do istej miery odpovedá na obavy vyjadrené v bodoch 29 – 33 prvého stanoviska Výboru o systéme CEAS. Mali by sa zaviesť ďalšie účinné záruky pre iné zraniteľné osoby, ako sú napríklad tehotné ženy a zdravotne postihnuté osoby. V nariadení by sa tiež mali riešiť existujúce nedostatky v súvislosti s nerozdeľovaním rodinnej jednotky;

33. víta ustanovenia článku 27, kde sa uznáva, že osoby nesmú byť zadržované len z toho dôvodu, že sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu, ako to výbor odporúčal v bode 16 svojho prvého stanoviska o systéme CEAS;

34. schvaľuje postupy navrhované v článku 31 týkajúce sa pozastavenia uplatňovania ustanovení tohto nariadenia v prípade, že sa členský štát ocitne v obzvlášť naliehavej situácii, ktorá je výnimočnou záťažou pre jeho prijímacie kapacity;

35. navrhuje, aby sa zaviedli formálne prostriedky komunikácie medzi regiónmi a Európskou komisiou s cieľom upozorniť na situáciu, ktorá by mohla viesť k využitiu právomoci podľa článku 31 ods. 2 v prípade, ak podmienky v danom členskom štáte ako celku nespĺňajú dôkazné požiadavky podľa článku 31 ods. 1. Aby sa predišlo nadužívaniu týchto ustanovení, Komisia by mala starostlivo monitorovať situáciu a zhodnotiť, kedy ide o skutočne naliehavú situáciu, alebo či nedodržanie ustanovení smernice ustanovujúcej minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl a smernice 2005/85/ES by malo viesť ku konaniu o porušení právnych predpisov podľa článku 226 Zmluvy o ES;

Prepracované znenie smernice o azylovom konaní

36. víta uznanie skutočnosti, že harmonizáciu procedurálnych noriem musí sprevádzať „zlepšenie noriem“ vzťahujúcich sa na spracovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu. Výhodou je skrátenie času potrebného na vydanie rozhodnutia. Dlhé obdobia hodnotenia môžu mať negatívny vplyv na zdravotný a duševný stav žiadateľa, ktorý môže viesť k výraznému zaťaženiu miestnych a regionálnych zdrojov. Dokonca aj v prípadoch, keď je rozhodovanie súčasťou vnútroštátneho (a nie regionálneho) systému, môžu oneskorenia viesť k nadmernému tlaku vyvíjanému na miestne a regionálne orgány, v ktorých sa konajú vypočúvania alebo súdne pojednávania;

Prepracované znenie kvalifikačnej smernice

37. víta uznanie skutočnosti, že harmonizáciu noriem pre posudzovanie musí sprevádzať „zlepšenie noriem“. Vzhľadom na humanitárny kontext akéhokoľvek právneho predpisu týkajúceho sa

otázky utečencov by riešenia nekonzistentnosti v uznávaní postavenia utečenca mali mať prednosť pred riešeniami problému sekundárnej migrácie spôsobenej rozdielnymi materiálnymi podmienkami prijímania a politikami prístupu na trh práce. Následky neoprávneného zamietnutia žiadosti o medzinárodnú ochranu sú osobitne závažné;

38. víta zvýšený dôraz na doplnkovú ochranu. Výbor víta pozornosť, ktorá sa v odseku 3.3 plánu politiky venuje zlepšeniu uplatňovania tzv. alternatívy úteku do inej časti vlastnej krajiny. Táto tzv. „alternatíva“ by sa nikdy nemala používať takým spôsobom, ktorý maskuje navrátenie;

39. uznáva, že skvalitnenie rozhodovacieho procesu o azyle a doplnkovej ochrane, ktorého súčasťou je šírenie osvedčených postupov v oblasti výkladu existujúcich a navrhovaných právnych predpisov, zníži množstvo odvolaní (ktorých je v niektorých členských štátoch veľmi veľa). Môže takisto prispieť k vyššej miere dobrovoľného návratu v prípade osôb, ktorých žiadost' o medzinárodnú ochranu bola zamietnutá. Úspech v obidvoch týchto oblastiach zníži mieru neprimeraného tlaku na regióny, aby poskytovali podporu osobám, ktoré boli vylúčené zo systému vnútroštátnej podpory;

40. pripomína, že podľa medzinárodného práva majú vysídlené osoby právo žiadať medzinárodnú ochranu aj v prípade, že na územie EÚ vstúpili nelegálne. Trvá preto na tom, aby sa spôsob vstupu na územie EÚ nepoužíval proti žiadateľom o medzinárodnú ochranu, predovšetkým ak ide o obeť obchodovania s ľuďmi;

41. konštatuje, že hoci „dôveryhodnosť“ nie je súčasťou medzinárodnej alebo európskej definície utečenca, mnohé žiadosti o medzinárodnú ochranu sú napriek tomu zamietnuté z dôvodu nedostatočnej dôveryhodnosti. Žiadatelia, ktorých žiadost' o medzinárodnú ochranu bola zamietnutá, môžu pred tým, ako odídu z EÚ potrebovať značnú podporu zo strany miestnych a regionálnych orgánov, a preto je podstatné, aby žiadosti neboli neoprávnené zamietnuté na základe nedostatočnej dôveryhodnosti;

42. odporúča, aby prepracovanie kvalifikačnej smernice jednoznačnejšie stanovovalo, že ustanovenia o dôveryhodnosti (v súčasnosti článok 4 ods. 5) sú doplnením definície utečenca. Popisujú okolnosti, za ktorých môžu byť nepodložené tvrdenia jednotlivca prípustné ako dôkazy a môžu prispieť k dôkaznému podloženiu skutočností, ktoré viedli k vzniku potreby medzinárodnej ochrany;

Praktická spolupráca

43. zdôrazňuje potrebu sietí na šírenie informácií a osvedčených postupov v azylových otázkach na miestnej a regionálnej úrovni, ako aj nevyhnutnosť poskytovať na činnosť týchto sietí vhodnú finančnú podporu;

44. víta rozhodnutie zriadiť Európsky podporný úrad pre oblasť azylu (EASO), o ktorom sa domnieva, že aktívne prispeje k zlepšeniu medzinárodných noriem a k zosúladieniu jednotlivých prístupov;

45. nazdáva sa, že Výbor regiónov by mal byť zaradený medzi „ďalšie orgány Spoločenstva“ v odseku 17 navrhovaného nariadenia (článok 49);

46. zdôrazňuje význam výskumu a porovnávacích štúdií pre zlepšovanie dôkazovej základne politiky i praxe a v tomto smere pripomína kľúčovú úlohu miestnych a regionálnych správ. Miestne a regionálne orgány by mali byť spomenuté v súvislosti s „výmenou informácií a osvedčených postupov“ (článok 3) a „zhromažďovaním a výmenou informácií“ (článok 11);

47. žiada o objasnenie navrhovaného regulačného rámca a ukazovateľov na meranie účinnosti rozvoja politik a poskytovania služieb;

48. odporúča zabezpečiť, aby miestne a regionálne orgány mali prístup k programom financovania s cieľom zvýšiť povedomie verejnosti o azylovej problematike v oblastiach, v ktorých by to mohlo zlepšiť informovanosť a začlenenie do miestnej komunity. V poradnom fóre by mali byť zastúpené aj miestne a regionálne orgány a Výbor regiónov;

49. ďalej odporúča, aby EASO zohrával kľúčovú úlohu pri vytváraní vzťahov s tretími krajinami, mimovládnyimi organizáciami a medzinárodnými orgánmi;

50. dôrazne vyzdvihuje prínos miestnych a regionálnych orgánov k dosiahnutiu vysokej úrovne praktického riadenia problematiky žiadateľov o azyl a utečencov. Pre presadenie programov medzinárodnej ochrany je okrem toho dôležitá odborná príprava pracovníkov pôsobiacich na hraniciach, v prijímacích centrách a presídľovacích zariadeniach;

51. vyjadruje vážne znepokojenie nad nezaradením zástupcov miestnych a regionálnych správ do správnej rady a odporúča posilniť administratívne dohody týkajúce sa EASO zaradením zástupcov Výboru regiónov a zavedením pravidelných konzultácií;

Spravodlivé rozdelenie zodpovednosti a solidarita v rámci EÚ

52. poznamenáva, že hoci solidarita medzi členskými štátmi je považovaná za kľúčový prvok návrhov, predovšetkým pokiaľ ide o zmeny nariadenia Dublin II, návrhy naďalej ponechávajú členským štátom značný priestor na rozhodovanie o implementácii príslušných politík. Je dôležité uvedomiť si, že rovnako ako

existuje potreba rozdelenia záťaže a solidarity medzi členskými štátmi, takisto existuje táto potreba aj v rámci ich územia;

53. pripomína svoju spokojnosť s praktickou podporou, ktorú Európsky fond pre utečencov a Európsky fond pre návrat poskytuje členským štátom, ako sa to uvádza v bode 46 prvej správy výboru o systéme CEAS. Tieto fondy budú obzvlášť dôležité v súvislosti s úspešnou implementáciou smerníc o podmienkach prijímania žiadateľov o azyl a o azylovom konaní. Výbor bude požadovať ubezpečenie, že miestne a regionálne orgány budú mať priamy prístup k týmto fondom a budú zohrávať úlohu v monitorovaní pomoci, ktorá sa z nich bude vyčleňovať;

54. predbežne víta možnosť spoločného spracovávanía konkrétnych prípadov v rámci EÚ, za predpokladu prísneho dodržiavania ľudských práv a zásady, že každý prípad sa posudzuje individuálne;

Vonkajšia solidarita

55. poukazuje na význam dobrovoľného presídľovania a víta návrhy na zlepšenie. Výbor očakáva ubezpečenie, že sa vzhľadom na kľúčovú úlohu miestnych a regionálnych orgánov v úspešnej integrácii utečencov a iných osôb pod medzinárodnou ochranou zavedú mechanizmy konzultácie s týmito orgánmi v uvedenej oblasti. Výbor konštatuje, že ak bude dobrovoľné presídľovanie správne riadené, umožní regiónom čerpať výhody z konštruktívne riadenej migrácie;

Vytvorenie spoločného programu EÚ pre presídľovanie

56. víta súvisiace oznámenia Európskej komisie a domnieva sa, že táto iniciatíva posilní solidaritu v rámci presídľovacích postupov, a zároveň prispeje k zlepšeniu noriem v jednotlivých členských štátoch, predovšetkým čo sa týka úlohy miestnych orgánov pri prijímaní, presídľovaní a integrácii presídlených osôb;

57. osobitne víta vytvorenie skupiny odborníkov na problematiku presídľovania a zdôrazňuje dôležitú úlohu, ktorú miestne a regionálne orgány zohrávajú v procese prijímania a presídľovania, pričom by ich príspevok k stanoveniu potrieb, ročných priorít a k výmene osvedčených postupov mal byť v rámci tejto skupiny uznaný ako odborný prínos zainteresovanej strany;

58. žiada, aby sa z finančnej podpory, ktorú pre presídlené osoby navrhla Európska komisia, vyčlenili dostatočné zdroje pre miestne a regionálne orgány zohrávajúce kľúčovú úlohu v úspešnej realizácii programu EÚ pre presídľovanie.

II. ODPORÚČANÉ ZMENY A DOPLNENIA

Pozmeňovací návrh 1

Smernica o podmienkach prijímania [KOM(2008) 815 v konečnom znení] – Článok 2 c

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
„rodinní príslušníci“ znamenajú nasledujúcich rodinných príslušníkov žiadateľa – pokiaľ rodina existovala už v krajine pôvodu – ktorí sa zdržiavajú v tom istom členskom štáte v súvislosti so žiadosťou o medzinárodnú ochranu:	„rodinní príslušníci“ znamenajú nasledujúcich rodinných príslušníkov žiadateľa – pokiaľ rodina existovala už v krajine pôvodu – ktorí sa zdržiavajú v tom istom členskom štáte v súvislosti so žiadosťou o medzinárodnú ochranu:
i) manželský partner žiadateľa o azyl alebo jeho nezosobášený partner, s ktorým žije v stálom zväzku, ak právne predpisy alebo prax príslušného členského štátu zaobchádza podľa zákona o cudzincoch s nezosobášenými pármí podobne ako s manželskými pármí;	i) manželský partner žiadateľa o azyl alebo jeho nezosobášený partner, s ktorým žije v stálom zväzku, ak právne predpisy alebo prax príslušného členského štátu zaobchádza podľa zákona o cudzincoch s nezosobášenými pármí podobne ako s manželskými pármí;
ii) maloleté deti párov uvedených v bode i) alebo žiadateľa, pod podmienkou, že nie sú zosobášené, bez ohľadu na to, či sa narodili v manželskom zväzku alebo mimo neho alebo boli adoptované podľa vnútroštátneho práva;	ii) maloleté deti párov uvedených v bode i) alebo žiadateľa, pod podmienkou, že nie sú zosobášené a sú <u>závislé od žiadateľa</u> , bez ohľadu na to, či sa narodili v manželskom zväzku alebo mimo neho alebo boli adoptované podľa vnútroštátneho práva;
iii) zosobášené maloleté deti párov uvedených v bode i) alebo žiadateľa, bez ohľadu na to, či sa narodili v manželskom zväzku alebo mimo neho alebo boli adoptované podľa vnútroštátneho práva, ak je v ich najlepšom záujme, aby mali bydlisko spolu so žiadateľom;	iii) zosobášené maloleté deti párov uvedených v bode i) alebo žiadateľa, bez ohľadu na to, či sa narodili v manželskom zväzku alebo mimo neho alebo boli adoptované podľa vnútroštátneho práva, ak je v ich najlepšom záujme, aby mali bydlisko spolu so žiadateľom;
iv) otec, matka alebo opatrovník žiadateľa, pokiaľ je žiadateľ maloletou a nezosobášenou osobou alebo maloletou a zosobášenou osobou, ale je v jej najlepšom záujme, aby mali bydlisko spolu so svojím otcom, matkou alebo opatrovníkom;	iv) iii) otec, matka alebo opatrovník žiadateľa, pokiaľ je žiadateľ maloletou a nezosobášenou osobou alebo maloletou a zosobášenou osobou, ale je v jej najlepšom záujme, aby mali bydlisko spolu so svojím otcom, matkou alebo opatrovníkom;
v) maloletí nezosobášení súrodenci žiadateľa, pokiaľ je žiadateľ maloletou a nezosobášenou osobou alebo pokiaľ sú žiadateľ alebo jeho súrodenci maloleté a zosobášené osoby, ale je v najlepšom záujme jednej alebo viacerých z týchto osôb, aby mali spolu bydlisko;	v) iv) maloletí nezosobášení súrodenci žiadateľa, pokiaľ je žiadateľ maloletou a nezosobášenou osobou alebo pokiaľ sú žiadateľ alebo jeho súrodenci maloleté a zosobášené osoby, ale je v najlepšom záujme jednej alebo viacerých z týchto osôb, aby mali spolu bydlisko;

Zdôvodnenie

Návrh Európskej komisie znamená rozšírenie pojmu „rodina“. To by znamenalo, že prudko vzrastie okruh osôb, ktoré majú nárok na zabezpečenie. Preto by sa mal zachovať pôvodný okruh oprávnených osôb.

Pozmeňovací návrh 2

Smernica o podmienkach prijímania [KOM(2008) 815 v konečnom znení] – Článok 6 – Nový odsek 1

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
	1. Členské štáty zaručia zákonné práva jednotlivca, aby sa <u>aj žiadateľom o azyl bez dokladov totožnosti zabezpečilo v každom ohľade ľudské zaobchádzanie založené na právnej istote. Použitie falošnej alebo predstieranej totožnosti alebo predloženie sfalšovaných, falošných alebo neplatných dokladov bude postihované podľa platnej právnej úpravy podmienok poskytovania medzinárodnej ochrany.</u>

Zdôvodnenie

S každým žiadateľom o azyl sa musí, kým nie je bez akýchkoľvek pochybností preukázaná jeho totožnosť, zaobchádzať v súlade so zásadou právnej istoty. Je dôležité, aby samotný článok začínal vyjadrením tejto zásady, ktorá je založená na ľudskej dôstojnosti a zásade rovnakého zaobchádzania.

Pozmeňovací návrh 3

Smernica o podmienkach prijímania [KOM(2008) 815 v konečnom znení] – Článok 15 ods. 4

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
Z dôvodov politik trhov práce môžu členské štáty uprednostniť občanov EÚ a štátnych príslušníkov zmluvných strán Dohody o Európskom hospodárskom priestore a tiež štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa na ich území oprávnene zdržiavajú.	<u>Z dôvodov politik trhov práce môžu členské štáty uprednostniť občanov EÚ a štátnych príslušníkov zmluvných strán Dohody o Európskom hospodárskom priestore a tiež štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa na ich území oprávnene zdržiavajú.</u>

Zdôvodnenie

Pokiaľ ide o neobmedzený prístup na trh práce, ktorý navrhuje Komisia, treba konštatovať, že musí byť možné uprednostniť občanov príslušnej krajiny, občanov iných krajín EÚ či občanov krajín EHP. Preto by mal zostať zachovaný článok 15 ods. 4 súčasného znenia smernice.

Pozmeňovací návrh 4

**Smernica o podmienkach prijímania [KOM(2008) 815 v konečnom znení] –
Článok 20 – Nové odseky 6, 7 a 8**

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
	<p><u>6. Členské štáty nezrušia ani neobmedzia zabezpečovanie materiálnych prijímacích podmienok žiadateľom o medzinárodnú ochranu, kým sa nevypracujú plány na vysťahovanie alebo dobrovoľný návrat týchto osôb.</u></p> <p><u>7. Nútená chudoba alebo jej hrozba by nikdy nemali byť použité na prinútenie žiadateľov, ktorých žiadosť bola zamietnutá, aby sa vrátili do krajiny pôvodu.</u></p> <p><u>8. Odmietnutie alebo hrozba odmietnutia poskytnúť základnú zdravotnú starostlivosť by nikdy nemali byť použité na prinútenie žiadateľov, ktorých žiadosť bola zamietnutá, aby sa vrátili do krajiny pôvodu.</u></p>

Zdôvodnenie

Tieto ustanovenia sú potrebné, aby sa zaručilo dodržiavanie európskych noriem v oblasti ľudských práv, a to najmä článku 3 EDEP. Zrušenie a obmedzenie zabezpečovania materiálnych prijímacích podmienok núti žiadateľov k tomu, aby prerušili kontakty s hostiteľskou krajinou, čo môže byť prekážkou prípadného vysťahovania a podnecovať k nelegálnej práci. Finančný dosah zabezpečovania materiálnych prijímacích podmienok pre žiadateľov, ktorých žiadosť bola zamietnutá, podnecuje členské štáty k tomu, aby zlepšili svoje postupy vysťahovania a programy dobrovoľného návratu (chudobu a odmietanie poskytovania zdravotnej starostlivosti nemožno považovať za motiváciu k návratu na ozaj dobrovoľnom základe, ide skôr o nelegitímne formy núteného návratu). Zvýšené príjmy z daní ako výsledok toho, že sa žiadateľom o medzinárodnú ochranu umožní prístup na trh práce najneskôr do šiestich mesiacov od príchodu do EÚ, však prispeje ku krytiu nákladov vyplývajúcich z tohto pozmeňovacieho návrhu.

Poskytnutie základnej zdravotnej starostlivosti žiadateľom, ktorých žiadosť bola zamietnutá, je potrebná aj na ochranu zdravia verejnosti. Navyše ak sa žiadateľom, ktorých žiadosť bola zamietnutá, neposkytne základná zdravotná starostlivosť, dá sa očakávať, že pri akútnom zhoršení zdravotného stavu prídu s príznakmi ochorenia priamo do nemocnice. To značne zaťažuje rozpočet zdravotníctva, ktorý je v mnohých členských štátoch spravovaný na regionálnej úrovni.

Pozmeňovací návrh 5

Smernica o podmienkach prijímania [KOM(2008) 815 v konečnom znení] – Článok 20 ods. 1

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>Členské štáty môžu obmedziť zabezpečovanie materiálnych prijímacích podmienok ak žiadateľ o azyl:</p> <p>a) opustí miesto pobytu určené príslušným orgánom bez toho, aby ho o tom informoval, alebo bez povolenia, ak sa takéto povolenie vyžaduje, alebo</p> <p>b) nesplnil si ohlasovacie povinnosti alebo povinnosti poskytovať informácie alebo sa nedostavil na osobný pohovor týkajúci sa azylového konania v primeranej lehote ustanovenej vnútroštátnym právom, alebo</p> <p>c) už podal žiadosť v tom istom členskom štáte.</p>	<p>Členské štáty môžu obmedziť zabezpečovanie materiálnych prijímacích podmienok <u>alebo</u> od neho úplne upustiť, ak žiadateľ o azyl:</p> <p>a) opustí miesto pobytu určené príslušným orgánom bez toho, aby ho o tom informoval, alebo bez povolenia, ak sa takéto povolenie vyžaduje, alebo</p> <p>b) nesplnil si ohlasovacie povinnosti alebo povinnosti poskytovať informácie alebo sa nedostavil na osobný pohovor týkajúci sa azylového konania v primeranej lehote ustanovenej vnútroštátnym právom, alebo</p> <p>c) už podal žiadosť v tom istom členskom štáte.</p>

Zdôvodnenie

Návrh Komisie do veľkej miery obmedzuje možnosti odňať materiálnu pomoc. Žiadateľ o azyl by tak už nebol motivovaný aktívne spolupracovať pri vybavovaní jeho žiadosti o azyl. Preto by malo byť zachované súčasné ustanovenie.

Pozmeňovací návrh 6

Smernica o podmienkach prijímania [KOM(2008) 815 v konečnom znení] – Článok 21 ods. 2

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>2. Členské štáty ustanovia v rámci svojich vnútroštátnych právnych predpisov postupy, ktorých cieľom bude zistiť hneď po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu, či má žiadateľ osobitné potreby, a aká je ich povaha. Členské štáty zabezpečia osobám s osobitnými potrebami podporu počas celého azylového konania a tiež primerané monitorovanie ich situácie.</p>	<p>2. a) Členské štáty ustanovia v rámci svojich vnútroštátnych právnych predpisov postupy, ktorých cieľom bude zistiť hneď po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu, či má žiadateľ osobitné potreby, a aká je ich povaha. Členské štáty zabezpečia osobám s osobitnými potrebami podporu počas celého azylového konania a tiež primerané monitorovanie ich situácie.</p> <p>b) <u>V prípade spochybnenia veku žiadateľa o medzinárodnú ochranu s ním budú členské štáty zaobchádzať ako s maloletou osobou, až kým sa nepreukáže opak (so zreteľom na práva a bezpečnosť ostatných žiadateľov o medzinárodnú ochranu).</u></p> <p>c) <u>Členské štáty zabezpečia, aby sa pri postupoch na stanovenie veku uplatňovali príslušné právne záruky, predovšetkým ak sa pristúpi k lekárskej prehliadke.</u></p> <p>d) <u>Akákoľvek lekárska prehliadka maloletých osôb bez sprievodu musí byť vykonaná bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia [článku 17 smernice Rady 2005/85/ES].</u></p>

Zdôvodnenie

Cieľom je zabezpečiť, že deťom nebude nespravodlivo odmietnutá zvýšená úroveň ochrany zakotvená pre maloleté osoby v návrhoch CEAS II. Je dôležité, aby sa v tomto štádiu pri stanovovaní veku uplatňovali príslušné právne záruky, keďže ustanovenia smernice o podmienkach prijímania sa „priamo vzťahujú“ aj na prepracované znenie nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 („Dublínske nariadenie“) (preambula, odôvodnenie 9). Tieto ustanovenia by teda mali odkazovať zároveň aj na podrobné ustanovenia týkajúce sa maloletých osôb bez sprievodu v súčasnom znení článku 17 smernice Rady 2005/85/ES alebo jeho náhrady.

Pozmeňovací návrh 7

Dublínske nariadenie (prepracované znenie) [KOM(2008) 820 v konečnom znení] – Článok 31

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>1. Ak členský štát čelí osobitne naliehavej situácii, ktorá kladie výnimočne ťažkú záťaž na jeho prijímacie kapacity, azylový systém alebo infraštruktúru a ak by odovzdávanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu podľa tohto nariadenia do tohto členského štátu mohlo spôsobiť jeho ešte väčšie zaťaženie, môže tento členský štát požiadať o pozastavenie takýchto odovzdaní.</p>	<p>1. Ak členský štát čelí osobitne naliehavej situácii, ktorá kladie výnimočne ťažkú záťaž na jeho prijímacie kapacity, azylový systém alebo infraštruktúru a ak by odovzdávanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu podľa tohto nariadenia do tohto členského štátu mohlo spôsobiť jeho ešte väčšie zaťaženie, môže tento členský štát požiadať o pozastavenie takýchto odovzdaní.</p>
<p>Táto žiadosť sa predkladá Komisii. V žiadosti sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá, a jej obsahom bude najmä:</p>	<p>Táto žiadosť sa predkladá Komisii. V žiadosti sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá, a jej obsahom bude najmä:</p>
<p>a) podrobný opis osobitne naliehavej situácie, ktorá kladie výnimočne ťažkú záťaž na prijímacie kapacity, azylový systém alebo infraštruktúru žiadajúceho členského štátu, spolu s príslušnými štatistickými údajmi a podpornými dôkazmi;</p>	<p>a) podrobný opis osobitne naliehavej situácie, ktorá kladie výnimočne ťažkú záťaž na prijímacie kapacity, azylový systém alebo infraštruktúru žiadajúceho členského štátu, spolu s príslušnými štatistickými údajmi a podpornými dôkazmi;</p>
<p>b) odôvodnená predpoveď možného vývoja situácie v krátkodobom výhľade;</p>	<p>b) odôvodnená predpoveď možného vývoja situácie v krátkodobom výhľade;</p>
<p>c) odôvodnené vysvetlenie, ako by odovzdávanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu podľa tohto nariadenia mohlo spôsobiť ďalšie zaťaženie prijímacích kapacít, azylového systému alebo infraštruktúry žiadajúceho členského štátu, spolu s príslušnými štatistickými údajmi a podpornými dôkazmi.</p>	<p>c) odôvodnené vysvetlenie, ako by odovzdávanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu podľa tohto nariadenia mohlo spôsobiť ďalšie zaťaženie prijímacích kapacít, azylového systému alebo infraštruktúry žiadajúceho členského štátu, spolu s príslušnými štatistickými údajmi a podpornými dôkazmi.</p>
<p>2. Ak Komisia zastáva názor, že okolnosti, ktoré existujú v určitom členskom štáte, môžu viesť k takej úrovni ochrany žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorá nie je v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva a najmä v súlade so smernicou [...]/.../ES, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl, a so smernicou 2005/85/ES, môže v súlade s postupom stanoveným v odseku 4 rozhodnúť, že sa všetky odovzdania žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavujú.</p>	<p>2. Ak Komisia zastáva názor, že okolnosti, ktoré existujú v určitom členskom štáte, môžu viesť k takej úrovni ochrany žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorá nie je v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva a najmä v súlade so smernicou [...]/.../ES, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl, a so smernicou 2005/85/ES, môže v súlade s postupom stanoveným v odseku 4 rozhodnúť, že sa všetky odovzdania žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavujú.</p>
<p>3. Ak má členský štát obavy, že okolnosti, ktoré existujú v inom členskom štáte, by mohli viesť k takej úrovni ochrany žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorá by nebola v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva a najmä v súlade so smernicou [...]/.../ES [, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl] a so smernicou 2005/85/ES, môže požiadať, aby sa všetky odovzdania žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavili.</p>	<p>3. Ak má členský štát obavy, že okolnosti, ktoré existujú v inom členskom štáte, by mohli viesť k takej úrovni ochrany žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorá by nebola v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva a najmä v súlade so smernicou [...]/.../ES [, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl] a so smernicou 2005/85/ES, môže požiadať, aby sa všetky odovzdania žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavili.</p>

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>Táto žiadosť sa predkladá Komisii. V žiadosti sa uvedú jej dôvody a najmä podrobné informácie o situácii v dotknutom členskom štáte, ktoré poukazujú na možný nesúlad s právnymi predpismi Spoločenstva a najmä so smernicou [...]/.../ES] [, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl] a so smernicou 2005/85/ES.</p>	<p>Táto žiadosť sa predkladá Komisii. V žiadosti sa uvedú jej dôvody a najmä podrobné informácie o situácii v dotknutom členskom štáte, ktoré poukazujú na možný nesúlad s právnymi predpismi Spoločenstva a najmä so smernicou [...]/.../ES] [, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl] a so smernicou 2005/85/ES.</p>
<p>4. Komisia môže po prijatí žiadosti podľa odseku 1 alebo 3, prípadne na vlastný podnet podľa odseku 2, rozhodnúť, že sa všetky odovzдания žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavujú. Takéto rozhodnutie sa prijme čo najskôr, najneskôr však do jedného mesiaca od prijatia žiadosti. V rozhodnutí o pozastavení odovzdaní sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá, pričom sa uvedie najmä:</p>	<p><u>4. V prípade ak má miestny alebo regionálny orgán obavy, že sa dostáva do osobitne naliehavej situácie, ktorá kladie nepomerne veľkú záťaž na jeho prijímacie kapacity, azylový systém alebo infraštruktúru v porovnaní s príslušným členským štátom ako celkom a ak sa nedosiahne prahová hodnota oprávňujúca na uplatnenie ustanovení odseku 1, môže tento orgán oficiálne požiadať Komisiu o uplatnenie jej právomoci v súlade s ustanoveniami odseku 2.</u></p>
<p>a) podrobné posúdenie všetkých relevantných okolností existujúcich v členskom štáte, do ktorého by sa mali pozastaviť odovzдания;</p> <p>b) podrobné posúdenie možného dopadu pozastavenia odovzdaní na ostatné členské štáty;</p> <p>c) navrhovaný deň nadobudnutia účinnosti pozastavenia odovzdaní;</p> <p>d) akékoľvek osobitné podmienky, s ktorými je spojené takéto pozastavenie.</p>	<p>4.5 Komisia môže po prijatí žiadosti podľa odseku 1 alebo 3, prípadne na vlastný podnet <u>buď výlučne podľa odseku 2 alebo aj podľa odseku 4</u>, rozhodnúť, že sa všetky odovzдания žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu pozastavujú. Takéto rozhodnutie sa prijme čo najskôr, najneskôr však do jedného mesiaca od prijatia žiadosti. V rozhodnutí o pozastavení odovzdaní sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá, pričom sa uvedie najmä:</p> <p>a) podrobné posúdenie všetkých relevantných okolností existujúcich v členskom štáte, do ktorého by sa mali pozastaviť odovzдания;</p> <p>b) podrobné posúdenie možného dopadu pozastavenia odovzdaní na ostatné členské štáty;</p> <p>c) navrhovaný deň nadobudnutia účinnosti pozastavenia odovzdaní;</p> <p>d) akékoľvek osobitné podmienky, s ktorými je spojené takéto pozastavenie.</p>
<p>5. Komisia oznámi rozhodnutie o pozastavení všetkých odovzdaní žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu Rade a členským štátom. Ktorýkoľvek členský štát môže toto rozhodnutie Komisie predložiť Rade do jedného mesiaca od prijatia oznámenia. Rada môže kvalifikovanou väčšinou prijať odlišné rozhodnutie do jedného mesiaca od tohto predloženia zo strany členského štátu.</p>	<p>5.6. Komisia oznámi rozhodnutie o pozastavení všetkých odovzdaní žiadateľov podľa tohto nariadenia do príslušného členského štátu Rade a členským štátom. Ktorýkoľvek členský štát môže toto rozhodnutie Komisie predložiť Rade do jedného mesiaca od prijatia oznámenia. Rada môže kvalifikovanou väčšinou prijať odlišné rozhodnutie do jedného mesiaca od tohto predloženia zo strany členského štátu.</p>
<p>6. Po prijatí rozhodnutia Komisie o pozastavení odovzdaní do členského štátu sú za posúdenie žiadostí tých žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorých odovzдания boli pozastavené, zodpovedné tie členské štáty, v ktorých sa tieto osoby nachádzajú.</p>	<p>6.7. Po prijatí rozhodnutia Komisie o pozastavení odovzdaní do členského štátu sú za posúdenie žiadostí tých žiadateľov o medzinárodnú ochranu, ktorých odovzдания boli pozastavené, zodpovedné tie členské štáty, v ktorých sa tieto osoby nachádzajú.</p>
<p>V rámci rozhodnutia o pozastavení odovzdaní do členského štátu sa náležite zohľadní potreba zabezpečiť ochranu maloletých osôb a jednotu rodiny.</p>	<p>V rámci rozhodnutia o pozastavení odovzdaní do členského štátu sa náležite zohľadní potreba zabezpečiť ochranu maloletých osôb a jednotu rodiny.</p>
<p>7. Rozhodnutie o pozastavení odovzdaní do členského štátu podľa odseku 1 odôvodňuje poskytnutie pomoci na núdzové opatrenia stanovené v článku 5 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2007/ES na základe žiadosti o pomoc tohto členského štátu.</p>	<p>7.8. Rozhodnutie o pozastavení odovzdaní do členského štátu podľa odseku 1 odôvodňuje poskytnutie pomoci na núdzové opatrenia stanovené v článku 5 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2007/ES na základe žiadosti o pomoc tohto členského štátu.</p>

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>8. Odovzдания sa môžu pozastaviť na obdobie, ktoré nesmie byť dlhšie ako 6 mesiacov. Ak dôvody na opatrenia pretrvávajú aj po šiestich mesiacoch, Komisia môže na žiadosť dotknutého členského štátu podľa odseku 1 alebo na vlastný podnet rozhodnúť, že sa uplatňovanie týchto opatrení predĺži na ďalších šesť mesiacov. Použije sa odsek 5.</p> <p>9. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nesmie vykladať v tom zmysle, že členským štátom poskytuje výnimku z ich všeobecnej povinnosti prijať všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy potrebné na zabezpečenie splnenia záväzkov, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov Spoločenstva v oblasti azylu a najmä z tohto nariadenia, zo smernice [...]/.../ES], ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl, a zo smernice 2005/85/ES.</p>	<p>89. Odovzдания sa môžu pozastaviť na obdobie, ktoré nesmie byť dlhšie ako 6 mesiacov. Ak dôvody na opatrenia pretrvávajú aj po šiestich mesiacoch, Komisia môže na žiadosť dotknutého členského štátu podľa odseku 1 alebo na vlastný podnet rozhodnúť, že sa uplatňovanie týchto opatrení predĺži na ďalších šesť mesiacov. Použije sa odsek 5.</p> <p>910. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nesmie vykladať v tom zmysle, že členským štátom poskytuje výnimku z ich všeobecnej povinnosti prijať všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy potrebné na zabezpečenie splnenia záväzkov, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov Spoločenstva v oblasti azylu a najmä z tohto nariadenia, zo smernice [...]/.../ES], ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl, a zo smernice 2005/85/ES.</p>

Zdôvodnenie

Navrhovaná zmena reaguje na situáciu, ktorej môžu čeliť niektoré regióny, na ktoré dolieha nepomerne väčšie zaťaženie než na členský štát ako celok, a ten sa preto nemôže odvolávať na článok 31 ods. 1, keďže situácia na jeho území nie je dostatočne vážna. Na rozdiel od článku 31 ods. 1 tu nejde o priamu žiadosť o pozastavenie odovzdaní, ale o požiadavku, aby Komisia uplatnila svoje právomoci podľa svojho uváženia v súlade s článkom 31 ods. 2. Týmto pozmeňovacím návrhom sa uznáva dôležitosť miestnych a regionálnych orgánov bez snahy postaviť ich na úroveň členských štátov.

Pozmeňovací návrh 8

Nariadenie, ktorým sa zriaďuje Európsky podporný úrad pre azyl [KOM(2009) 66 v konečnom znení] – Článok 11 ods. 1

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>1. Úrad organizuje, koordinuje a podporuje výmenu informácií medzi vnútroštátnymi orgánmi pre azyl, ako aj medzi Komisiou a vnútroštátnymi orgánmi pre azyl, v súvislosti s uplatňovaním všetkých nástrojov <i>acquis communautaire</i> v oblasti azylu. Na tento účel môže vytvoriť databázy obsahujúce vecné informácie, právne databázy a databázy judikatúry týkajúce sa nástrojov v oblasti azylu na vnútroštátnej, európskej a medzinárodnej úrovni.</p>	<p>1. Úrad organizuje, koordinuje a podporuje výmenu informácií medzi vnútroštátnymi orgánmi pre azyl, ako aj medzi Komisiou a vnútroštátnymi orgánmi pre azyl, vrátane orgánov na miestnej a regionálnej úrovni, v súvislosti s uplatňovaním všetkých nástrojov <i>acquis communautaire</i> v oblasti azylu. Na tento účel môže vytvoriť databázy obsahujúce vecné informácie, právne databázy a databázy judikatúry týkajúce sa nástrojov v oblasti azylu na vnútroštátnej, európskej a medzinárodnej úrovni.</p>

Zdôvodnenie

Uplatňovanie väčšiny predpisov azylovej politiky prebieha na regionálnej úrovni, a preto je dôležité, aby boli regióny priamo zapojené do konzultácií, pokiaľ ide o zhromažďovanie a výmenu informácií.

Pozmeňovací návrh 9

Nariadenie, ktorým sa zriaďuje Európsky podporný úrad pre azyl [KOM(2009) 66 v konečnom znení] – Článok 25 ods. 3

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>3. Správna rada môže vo funkcii pozorovateľa pozvať na svoje zasadnutia akúkoľvek osobu, o ktorej stanovisko má záujem.</p>	<p>3. Správna rada môže vo funkcii pozorovateľa pozvať na svoje zasadnutia akúkoľvek osobu, o ktorej stanovisko má záujem. V prípade, že ide o miestne a regionálne záujmy, bude prizvaný zástupca Výboru regiónov.</p>

Zdôvodnenie

Týmto pozmeňovacím návrhom sa uznáva dôležitosť a skúsenosti miestnych a regionálnych orgánov v oblasti azylovej politiky.

Pozmeňovací návrh 10

Nariadenie, ktorým sa zriaďuje Európsky podporný úrad pre azyl [KOM(2009) 66 v konečnom znení] – Článok 30 ods. 9

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
9. Výkonný výbor môže na svoje zasadnutia pozvať akúkoľvek osobu, o ktorej stanovisko má záujem.	9. Výkonný výbor môže na svoje zasadnutia pozvať akúkoľvek osobu, o ktorej stanovisko má záujem. V prípade, že ide o miestne a regionálne záujmy, bude prizvaný zástupca <u>Výboru regiónov</u> .

Zdôvodnenie

Tento pozmeňovací návrh má rovnako ako navrhnutý pozmeňovací návrh k článku 25 ods. 3 zaručiť, že sa v plnej miere zohľadnia a využijú skúsenosti a odborná pripravenosť regiónov.

Pozmeňovací návrh 11

Nariadenie, ktorým sa zriaďuje Európsky podporný úrad pre azyl [KOM(2009) 66 v konečnom znení] – Článok 32 ods. 1

Text navrhnutý Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
1. Úrad úzko spolupracuje s mimovládnyimi organizáciami a inštitúciami občianskej spoločnosti pôsobiace v oblasti azylovej politiky na vnútroštátnej, európskej alebo medzinárodnej úrovni a na tento účel zriadi poradné fórum.	1. Úrad úzko spolupracuje s mimovládnyimi organizáciami a inštitúciami občianskej spoločnosti pôsobiace v oblasti azylovej politiky na <u>regionálnej</u> , vnútroštátnej, európskej alebo medzinárodnej úrovni a na tento účel zriadi poradné fórum.

Zdôvodnenie

Týmto pozmeňovacím návrhom sa tiež uznáva dôležitosť a skúsenosti regionálnych orgánov v oblasti azylovej politiky.

V Bruseli 7. októbra 2009

Predseda
Výboru regiónov
Luc VAN DEN BRANDE